

serijal: "Otvorena vrata"

Do pakla i nazad

Nehemija Gordon

Znate li gde se ovo nalazi (slika)? Ovo je mesto u Jerusalimu, ali gde tačno?

Ovo se mesto naziva Dolina Hinom, a na hebrejskom se naziva Ge Hinom. Ge Hinom je na hebrejskom mesto, bukvalno mesto koje nam je dalo naziv za pakao. Poprilično bukvalno. Na primer, na grčkom jeziku, u Novom zavetu, imamo naziv Gehena. Ja sam odrastao kao ortodokсни Jevrejin, čitajući stare jevrejske spise u kojima se sve vreme spominje Ge Hinom, Dolini Hinom. Ono što ova Dolina bukvalno znači je ono što predstavlja, a to je ono što se na engleskom naziva "pakao".

Veoma mi se sviđa ova slika, jer je na njoj slatka mala porodica na pikniku. Ovu sliku zato nazivam piknik u paklu. A kada je bilo ledeno hladno, bukvalno sam tu bio u paklu.

Ali zašto nam je ova divna Dolina, na periferiji Jerusalima, dala naziv za taj koncept pakla, za patnju grešnika? Odakle to dolazi? A ono što me stvarno nateralo da to istražim jeste događaj koji se desio pre mnogo godina, kada sam upoznao simpatičnu malu Južnjakinju iz SAD-a koja je bila u poseti Izraelu. Rekla mi je: "Nehemija", tako je govorila: "Nehemija..." Rekla je „Gorećeš u paklu“.

Zatim mi je rekla nešto veoma zanimljivo. Rekla je: „Vi Jevreji, vi ne verujete i nemate milosti.“ Dobro, hajde da prvo saznamo šta znači pakao i da to malo istražimo. Šta je to milost? Da li je to neki koncept iz romana koji se pojavljuje samo u njenoj Bibliji, koji je za nju Novi zavet? Ili to postoji i u mojoj Bibliji? Šta je zapravo pakao?

Zato sam odlučio da odem malo na izlet u pakao. Pešačio sam do pakla, hodao do tamo i naišao sam na ovo mesto (na slici).

To je mesto koje sam tražio. Ovo je zgrada mrtvačnice, sagradili su je krstaši, to je masivna građevina, visoka dvanaest metara. Ovo je mrtvačnica, a krstaši su sagradili ovu zgradu i ono što su oni radili jeste

da kada bi stranci došli u grad, seljaci iz Evrope, koji nisu imali novca, umirali su od bolesti ili napada od ljudi koji su želeli da ih ubiju, tako da su ih oni sahranjivali u ovu zgradu. Zapravo, možete videti ovde na vrhu zgrade da ima rupu na krovu kroz koju bi zapravo ubacivali tela unutra, punili su je stotinama i stotinama godina. Ovo je zapravo bila masivna grobnica za strance, za siromašne. Zašto su izabrali baš ovo mesto? Izabrali su ga jer je odmah do ovog mesta.

Čak i danas možemo da vidimo ostatke još jedne masovne grobnice iz vremena Drugog Hrama. Dakle, iz prvog veka. Ova prastara masivna grobnica je iz prvog veka, ima ih veliki broj ovde. Razlog zašto su imali ovakvu masivnu grobnicu ovde je zapravo opisano u Novom zavetu. Na određenom mestu, određenom polju, zna li iko tu priču, kako se zvalo to polje? "Lončareva njiva." Zašto se naziva "Lončareva njiva"? Verovatno je to ono što se spominje u Knjizi proroka Jeremije, to je mesto na koje su dolazili i uzimali glinu sa ovog polja, te su od nje pravili posuđe u dolini Hinom, Ge Hinom. To imamo i u Jeremijinom proročanstvu, gde on

govori kako mu je Bog rekao da uzme sud i ponese ga u Dolinu Hinom - kroz ločnarsku kapiju - i da ga razbije tamo u polju u Dolini Hinom. Baš u tom proročanstvu, time se simboliše kako će Bog da satre kraljevstvo Jude zbog njegovih grehova. Ovo "Lončareva njiva" je postalo masovna grobnica.

Postoji priča ispričana u Novom zavetu, u Delima apostolskim, piše „*On je, naime, stekao njivu od plate za nepravедno delo.*“ O kojem čoveku govorimo? Judi Iskariotskom. „*A zatim je strmoglavce pao, raspukao se po sredini i sva mu se utroba prosula.*“ Dakle, on je očigledno počinio samoubistvo na kraju, bio je uništen zbog onoga što je učinio, skočio je u polje i utroba mu se prosula po celom polju, prekrila ga krvlju i crevima. „*To je postalo poznato i svim stanovnicima Jerusalima, tako da je ta njiva na njihovom jeziku nazvana Akeldama, to jest Krvna njiva.*“ Zašto je ona nazvana Krvna njiva? Čija je to krv prema Delima apostolskim? To je krv Jude Iskariotskog. Tako to zvuči kad pročitate u Delima apostolskim. Dok sam to istraživao, naišao sam na još jedno poglavlje, koje je verovatno još poznatije, a to je u Jevanđelju po Mateju 27:3, gde piše „*A glavari sveštениčki uzeše srebrnike*“, to je upravo onih trideset srebrnika koje im je Juda Iskariotski dao što je izdao Isusa, „*njima je plaćena Isusova krv. Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje strancima. Zato se ta njiva do danas zove Krvna njiva.*“ Dakle, zašto se zove Krvna njiva prema Mateju? Zbog krvi Isusa.

To je zanimljivo! Imamo krv Jude Iskariotskog nasuprot krvi Isusa? Čija je onda? Ono što neki ljudi žele od mene jeste da ovde kažem da postoji neka greška u Knjizi. Čak se ni dve priče ne mogu poklopiti. Kontradiktorna je. Neki ljudi su veoma uznemireni što ja to ne učinim. Ono što žele jeste da stanem ovde i opovrgnem Kita Džonsona i Majkla Ruda, te da kažem da je moja jevrejska vera bolja od njihove

mesijanske, hrišćanske, šta god da je Kit. Tako oni žele da nas vide ovde, kao u dane kada su Španci vladali. Jevreji su tada bili prisiljeni da učestvuju u debatama protiv hrišćana, a vrlo često i protiv Jevreja koji su se okrenuli hrišćanstvu. Ja sam imao osećaj da je to moj poziv. Mislim da je ovo dobar primer zašto mislim da to nije najbolji pristup, jer ako pogledate na upravo ovaj primer, reći ćete da ovde imamo protivrečje između Mateja i Dela. Ako ne možemo da ga ispravimo, hajde da izbrišemo celu stvar. Ipak, propuštate nešto veoma bitno. A ono što ste propustili je istina u ovom slučaju. Mislim da je istina mnogo bolja nego pobijanje argumentima. Mogu celi dan da se razbacujem argumentima, Jevrejin sam, odrastao sam na argumentima. Međutim, ako počnete da argumentujete na neki neprijateljski način, nećete uvek pronaći istinu. A šta je ovde istina?

Istina u ovom primeru Krvne njive, objasnićemo za trenutak zašto je to važno, leži u tome što možda ima više razloga zašto je nečemu dato ime. Zapravo, vidimo to u Tanahu, u Starom zavetu. Ja sam karaitski Jevrejin, ja sam Karaita. Kao takav, moji sveti spisi su Stari zavet ili, kako ga zovemo, Tanah. U Tanahu postoji mnogo primera gde je dato više razloga zašto je nečemu dato ime. Zapravo, to je uobičajeno.

Hajde da pogledamo ove primere, Edom, (kažite Edom- Edom). Edom je ime naroda koji vodi poreklo od Isava, Jakovovog brata. Postoje dva razloga zašto se zove Edom. Edom znači crven, prvi razlog imamo u Prvoj knjizi Mojsijevoj 25:25, Isav je bio pokriven crvenom dlakom. (Kazite crvenom dlakom!) Zašto je nazvan Edom prema ovom stihu? Jer je rođen sa crvenom dlakom. Pet stihova posle toga, piše da je Isav prodao svoje prvenaštvo za crveno supu od sočiva. Na hebrejskom je crvena supa od sočiva - adom, adom, dakle zašto je nazvan Edom? Jer je prodao svoje prvenaštvo za adom, adom. Šta je od toga onda?

Zapravo, oba slučaja su prava, ovo nije nikakvo protivrečje, nego normalna stvar u prastarim hebrejskim izvorima.

Dakle, može da postoji više od jednog razloga za davanje imena. To je bilo vrlo uobičajeno. Imena su bila jako važna u stara vremena. U Tanahu ona zauzimaju važno mesto o ljudima koji se rađaju i davana su im određena imena. Vrlo često bi se dešavalo da postoje dva imena. Drugi primer je Jakov. Jakov je na hebrejskom Ja'akov. Zašto je nazvan Jakov? Postoje dva razloga. Prva knjiga Mojsijeva 25:26, Jakov je izašao držeći se rukom bratu za petu. Hebrejska reč za petu jeste akev, (kažite akev- akev!) Dakle, zašto je nazvan Jakov? Zato što ga je držao za petu.

U 1. Moj. 27:53 - Isav reče, još jedan razlog zašto je nazvan Jakov: „Zar nije zato dobio ime Jakov, jer me je već dvaput izgurao? Već mi je oduzeo prvenastvo, a ovog puta mi je oduzeo i blagoslov.“ Hebrejska reč za oduzeti (prevariti) jeste ya'akveni. Šta je pravi razlog zašto je nazvan Jakov? Da li je to prvi ili drugi razlog? Oba, ali verovatno je pravi razlog u Prvoj knjizi Mojsijevoj 25:26.

Kasnije, Isav je dao drugi razlog zašto mu je dato to ime. U hebrejskom se to ne smatra protivrečnošću, nego je to vrlo uobičajeno. Očigledno se to isto dešava i kod Krvne njive. Jedan razlog je krv Jude Iskariotskog, drugi razlog je Isusova krv. Zapravo, mnogi istoričari kažu da je možda nazvana Krvna njiva čak i hiljadu godina pre nego što su se ove stvari dogodile. Zašto je prvobitno nazvana Krvna njiva? Verovatno zbog nečega što se tu desilo. Jedan crkveni otac iz trećeg veka, je rekao da se odmah pored Lončareve njive nalazi mesto koje se naziva Tofet. Za trenutak ćemo doći do toga šta se desilo u Tofetu.

Želim da vam dam još jedan primer, koji je zanimljiv. Beersheba ili Beršiba na engleskom, postoje dva razloga. Prva knjiga Mojsijeva 21:33- Avram se zakleo Avimelehu. Hebrejska reč za zakletvu jeste sh'vuah.

Zbog ove zakletve, dobijen je naziv Beersheba. Prva knjiga Mojsijeva 23:33 - Isak se zakleo Avimelehu, takođe je ista reč za zakletvu - sh'vuah. Otuda naziva beersheba. Da li tu imamo protivrečnosti?

Imao sam profesora na Hebrejskom univerzitetu koji mi je rekao „Pa, Prva knjiga Mojsijeva, poglavlje dvadeset i jedan je napisao jedan pisac, a dvadeset i tri je napisao neki drugi pisac. Obojica su se takmičili koji će da nadene ime gradu Beersheba. Na kraju se to spojilo.“ Ja mislim da je to besmislica. Istina o nazivu grada Beersheba verovatno leži stotinama godina pre Avrama, a razlog što je on izabrao to mesto jeste što je to bilo odlično mesto za davanje zakletve. Mesto čije ime zvuči kao reč za zakletvu. To se verovatno desilo i sa Krvnom njivom.

Dakle, zašto je nazvana Krvna njiva? Želim da vam pokažem još jedan primer. Ovo je taj primer. Ovo je stranica iz manuskripta iz Novog zaveta. Mogu li da vam pokažem primer iz Novog zaveta? Da li je to u redu? Ovo je primer onoga što ja zovem objašnjenje dvojnog naziva. Videli smo primere za Edom, Jakova i Beersheba, a evo i jedan iz Novog zaveta. Ovo je ime za jednog lika, mislim da je važan u ovoj knjizi, pojavljuje se u Jevanđelju po Mateju, poglavlje jedan, stihovi osamnaest do dvadeset i pet, a u stigu dvadeset i jedan koji ovde imamo, anđeo govori sa Josifom i govori mu koje ime da da novorođenom detetu. To je razlog što je Onaj koji se obično naziva Isus, dobio ime, a na hebrejskom Ješua. Je li vam to jasno?

Hajde da pogledamo engleski prevod grčkog teksta. Matej 1:21 - "Ona će roditi sina i daćeš mu ime Isus, jer će on spasiti moj narod od njihovih prestupa." Grčka reč za Isusa jeste Jesun u ovom stihu, nekada se pojavljuje Jesus. Kada čitate ovo na grčkom, pitate se šta ime Jesun ima sa tim da će On spasiti narod od grehova. Ali kada čitate na hebrejskom, ima savršenog smisla. Na hebrejskom kaže da će ona roditi sina i da će se zvati Ješua, jer će on spasiti moj narod od greha.

Tri engleske reči - "on će spasiti" su na hebrejskom jedna reč - yoshia. Zašto mu je ime Ješua? Jer će da spasi narod od greha. Neka ova strana kaže Ješua, a ova yoshia. Da li to na hebrejskom ima smisla? Ima savršenog smisla. Ne znam kako biste mogli doći do ijednog drugog zaključka osim da je ovo pisano na hebrejskom, a anđeli navodno govore hebrejski. Ono što je zanimljivo jeste da mnogo ljudi tvrdi da je Ješua izvorno ime na aramejskom. Da li ste čuli za to? To je jedna od teorija koje postoje. Gledao sam i taj film velikog naučnika Mela Gibsona! U tom filmu, Ješua govori aramejski, to jest, vrlo loš aramejski.

Moji prijatelji Izraelci kada su čuli, govorili su „O, Bože!“ On je italijanski glumac, kako bi mogao da izgovara aramejski?! Međutim, on tu govori aramejski, hajde da pogledamo šta na aramejskom piše. Postoji verzija jevanđelja na aramejskom koja je preživela, pogledajmo šta tu piše: "Ona će da rodi Sina, i daćeš mu ime Ješua, jer će da spasi ljude od njihovih grehova." Može da se prevede i kao "vратиće u život, ostaviće ih na životu," to je prevod reči. Reč na aramejskom jeste reč - nacheyoo. Zamoliću ovu stranu da kaže Ješua, a neka ova strana kaže nacheyoo. A?

Možda ovo ime i nije toliko važno, ne znam, sami odlučite! Drugi razlog za ime Ješua, to ime nije eksplicitno pokazano. To je zanimljiva stvar kod objašnjenja duplih imena. Vrlo često se pojavljuju dva imena, jedno je jasno dato do znanja, a drugo nije, nego je skriveno u kontekstu. Već smo videli primer toga - Edom, razlog zašto je dato to ime jeste *crveno*- zbog Isava. Drugi razlog je implicitan, nije eksplicitno prikazan. Ali kada ga čitate, pitate se zašto vam govori da je izašao prekriven crvenom dlakom, očigledno je zato nazvan Edom. A dva poglavlja kasnije, govori mi da se zove Edom zbog crvene supe od sočiva. To je ono što se zapravo događa i sa imenom Ješua. Postoji eksplicitno ime, objašnjenje, zatim yoshia, spasiće moj narod od greha.

Drugi razlog je nešto čemu se moramo vratiti u Tanahu ili da govorimo hebrejski. Ako govorimo na hebrejskom, to je odmah jasno. Ali za one koji ne znaju hebrejski, hajde da se vratimo na Tanah, Knjiga Nemijina 8:17- „Tako je ceo zbor onih koji su se vratili iz zarobljeništva napravio kolibe i živeli su u kolibama. Sinovi Izraelovi nisu tako radili još od vremena Isusa, Navinovog sina, sve do tog dana, i veselje je bilo veoma veliko.“

Ovo piše u verziji kralja Džejmsa. Kada kaže Isus (Jesus), Navinov sin, u originalnom hebrejskom kaže Ješua, Navinov sin. Ko je bio taj Isus (Ješua), Navinov sin? Da li je to lik iz prvog veka o kojem smo govorili? To je Ješua, kojeg znamo kao Jošua. Zašto je Jošua, Navinov sin, Mojsijev pomoćnik... zašto je nazvan Jošua? Koji je razlog za to? Razlog je lingvistički - kako se hebrejski izgovarao u vreme Drugog hrama. Neću više da komplikujem. Jehošua, Navinov sin, tako se on obično nazivao u Tori, u knjizi Isusa Navina. Nazivan je Jehošua, sve do vremena Drugog hrama, uvek je nazivan Jehošua. Onda odjednom u vremenu Drugog hrama, u Knjizi Nemijinoj, nazvan je Ješua. Razlog je lingvistički. Ali zašto je ovo bitno? Da li je ime Ješua, koje vidimo ovde, zapravo skraćena za Jehošua? Ako želimo da znamo šta znači Ješua, bilo da govorimo o Isusu, Navinovom sinu ili Isusu Nazarećaninu, pogledajte ime Jehošua.

Imamo Jehošua, odakle nam to dolazi? Dolazi od dve hebrejske reči- Jehovah i Jošia. Vrlo zanimljivo. Neki ljudi bi vam rekli da ako ne izgovarate ovako ime, gorećete u paklu. Bićete sa mnom u dolini Hinom, ali mislim da to tako ipak ne ide. Kada spojimo reči Jehova i Jošia, dobijamo reč Jehošua. Kada više puta brzo ponavljamo reč "Jehošua", na kraju dobijemo "Ješua". Odatle to ime dolazi.

Zato je Jehošua, sin Navinov, ovde nazvan Ješua, sin Navinov. Ima još jedan lik Jehošua, sin prvosveštenika u vreme Drugog hrama. Na

jednom mestu i za njega takođe piše da je Ješua, sin Jehocada. Dakle, Ješua znači "Jehova Jošia", što su dve hebrejske reči koje znače "Jehova spasava". Postoje dva razloga za to ime, prvi je u Mateju eksplicitan - On će da spasi svoj narod od greha. Drugi je Jehošua, Jehova Jošia. To je vrlo zanimljivo.

Značaj ovoga što govorim odnosi se i na ono vezano za pakao, a to je da postoje dva razloga za ime, a ponekad i tri i četiri. A što se tiče Krvne njive, izvorni razlog imena tog mesta... Usput, moja knjiga "Hebrejski Ješua ili grčki Isus", u njoj se više govori o objašnjenjima imena. Veoma je važna za razumevanje hebrejskog Mateja i svih starih hebrejskih spisa.

Hajde da se vratimo na Krvnu njivu. Zašto je nazvana Krvna njiva? Zbog nečega što se tamo dogodilo. Nešto na oltaru koji se naziva Tofet. Koliko je ljudi čulo za Tofet? Većina vas jeste. Tofet je ključna stvar koju je spomenulo mnogo proroka. Bilo je to ogromno mesto odmah izvan starog grada Jerusalima. Tu su dolazili Jevreji iz Jerusalima i prinosili žrtve. To nije bio zakoniti oltar, to je bio oltar bogu Amonaca, čije je ime bilo Moloh. Amonci su obožavali Moloha, a njegov oltar je bio Tofet. Poštovali su ga svi širom prastarog sveta, Grci su ga zvali Kron, a Rimljani Saturn, ali je on bio prvi bog Amonaca. Jedna od stvari koju je on zahtevao bilo je žrtvovanje dece.

Ovde u Knjizi proroka Jeremije 7:31 vidimo „*Sagradili su obredne uzvišice u Tofetu, u dolini sinova Enomovih, da bi svoje sinove i kćeri spaljivali u vatri, što im nikad nisam zapovedio, niti mi je to ikad na um palo.*“

Dok sam čitao Tanah i kroz istoriju, iznova i iznova vidim kako je narod Izraela, moj narod, stalno grešio i činio stvari koje Bog nije zapovedio, stvari koje Mu nisu ni na um pale. To su stvari koje smo sami

izmislili, nismo slavili Tvorca svemira, nego smo padali u greh u Tofetu, bilo bukvalno ili figurativno.

Tofet je bio zanimljiv oltar, pomalo bizaran, imao je tu šuplju statuu, napravljenu od bronzne sa ispruženim rukama. Majkl može da vam kaže sve o njoj, ali ja ću vam ukratko reći. Postojao je jevrejski rabin koji se zvao Raši, koji opisuje detaljno Molohov oltar. Ovaj rabin Raši je živeo u dvanaestom veku. Ono što je zanimljivo jeste to što je živeo u dvanaestom veku. Kako je on mogao da zna šta su stari Amonci i Izraelci činili? Ovaj njegov opis se ponekad do reči poklapa sa opisima starih latinskih pisaca. Rimljani su imali mnogo dodira sa Tofetom, jer je jedno od mesta na kojima se nekada obožavao Moloh bilo mesto koje se naziva Katridž. Katridž je zapravo hananska kolonija. Hananci su naišli u Tunis, osnovali koloniju, postavili oltar Molohu iz Tofeta. Ono što je meni oko toga vrlo uzbudljivo jeste to da su arheolozi otkrili Tofet u Katridžu. Tamo su našli kosti trideset hiljada spaljenih žrtava, većinom malih dečaka, ali je bilo i devojčica.

„Obredne uzvišice u Tofetu." To je bio Moloh od bronzne i ispod njega su palili vatru. Ruke su mu bile ispružene. Kada bi se zagrejavao, stavili bi dete u njegove ruke, ono bi bilo spaljeno i vrištalo bi. Sveštenici bi udarali po bubnjevima tako da očevi ne čuju vrištanje sinova, te da se ne bi smilovali. Zvalo se Tofet zbog bubnjeva (tof).“

Evo još jednog objašnjenja imena, zašto se zove Tofet. Na hebrejskom "tof" znači bubanj, sveštenici bi udarali po bubnjevima kako očevi ne bi čuli plač i povike dece koja su gorela, kako ne bi zgrabili dete iz ruku tog zlog i okrutnog oltara.

Ovo je nešto što je ostavljalo veliki utisak na ljude u starom Izraelu. Tofet je bio mesto koje predstavlja sliku krajnje patnje. Tako je posle, kada su Jevreji pričali o patnji, za one koji su zgrešili protiv Boga i ne bi se pokajali, govorili su da će takva biti patnja u Dolini Hinom. Kada kažu

"Dolina Hinom", mislili su na patnju u Tofetu, plaču dece. To je zapravo slika koju je uzeo i Isaija. Prorok Isaija je uzeo tu sliku poznatog Tofeta, za kojeg su svi u Jerusalimu znali, patnju dece, paljenju, te govori da će se to desiti kraljevstvu Sirije. On kaže, Isaija 30:33, „*Jer je Tofet za nju već pripremljen, a i za cara je pripremljen. Načinio je duboku jamu. Velika je vatra i mnogo je drva. Gospodnji dah, kao bujica sumpora, sve to spaljuje.*“

Ovo je bukvalno spaljivanje sumporom, Gospodnji dah spaljuje jamu. A ta jama se nalazi ispod oltara čije su ruke ispružene, vatra se dizala i zagrevala ovu šuplju statuu. Odatle bukvalno dobijamo izraz - "jama pakla".

To je bukvalno bila jama pakla, koja je spaljivala decu. Prema grčkim i latinskim izvorima, dete bi bilo stavljeno na ruke i dok je dete gorelo, telo bi mu se skupilo i palo bi dole u jamu pakla, u vatrenu jamu. I tako bi krajnji cilj bio zadovoljen.

Ona žena mi je rekla da ja kao Jevrejin, koji čini najbolje što može i zna, kako bi pratio zapovedi proroka kojima je Bog otkrio Svoju reč, proroke starog Izraela, zato što to radim i pokušavam da živim prema Mojsijevim zakonima, prema Isaiji i Jeremiji i drugim prorocima, da ću zbog toga da gorim u paklu. Da Bog neće imati milosti za mene. Ona mi je zapravo govorila da moj Bog ili bolje rečeno, njen Bog, je kao Moloh. Da ću biti predat u ruke toj nemilosrdnoj statui i da će me spaliti kao što su decu spaljivali kod Moloha. Čak i kad sam otišao na to mesto, na Krvnu njivu, bilo mi je teško da povežem to što je ona govorila. Može li moje iskustvo da me pripremi na tu sliku nemilosrdnog pakla, nemilosrdnog spaljivanja dece. Razmislite o tome, vrlo je slično. Deca nisu imala nikakvu šansu, niko nije pitao decu - želite li da gorite u paklu, nego su ih samo bacali u vatru. Ono što je ta žena govorila jeste da zato što sam ja Jevrejin i rođen sam i odrastao na tradicionalan način, te

pratim Božiju reč koja je otkrivena prorocima u starom Izraelu, zato me čeka jama pakla, baš kao i tu decu. Šta me iz mog iskustva može pripremiti na to? Razmišljao sam o tome i jedina stvar koja mi pada na pamet jeste da je nemilosrdno spaljivanje dece nešto na šta se podseća ovde na ovom mestu.

Može li mi neko reći gde je ovo? Teško je videti, ali gde je ovo?

To je nešto što se zove Memorijalni centar dece. Deo je centra Jad Vašem, to je dečiji Memorijalni centar kojim se podsećamo na nacističko ubistvo 1,5 miliona dece. To je veoma moćno mesto, odete tamo i posvuda su sveće. U jevrejskoj tradiciji svaka sveća predstavlja nekoga ko je umro, obično se sveće pale na godišnjicu nečije smrti, a ponekad se i stalno pale, u zavisnosti od vaših običaja. Ovde ima na stotine sveća i ogledala, tako da dok hodaš okolo vidiš sve više i više sveća. Shvatiš da je u holokaustu stradalo više dece nego što uopšte možeš da zamisliš. Jedan i po milion- to je samo broj. Šta on uopšte znači? Ono zbog čega sve postaje stvarnije je tihi, smireni glas koji se čuje iz

zvučnika i objavljuje ime svakog deteta koje je ubijeno. Kada stojiš u tom Memorijalnom centru i čuješ imena, to su prava imena - Sara Horovic, 3 godine, Poljska; Jakov Dandrop, 12 godina, Holandija. To su prava imena ubijene dece, odakle dolaze i koliko su imala godina kada su ubijena. Miriam Aškenazi, 6 godina, Grčka. I tako dalje i dalje i dalje, milion i po imena.

To je Moloh, nemilosrdno spaljivanje dece, o tome se radi. Ja ne verujem da je Bog Izraela kao Moloh. Verujem da On želi da čuje povike svoje dece, ali On ima milosti. On ne želi naše povike da utiša bubnjevima. Ono zbog čega mi je sve to izgledalo stvarno je ovo mesto.

Ovo je Memorijalni centar 11. septembra, nalazi se odmah izvan Jerusalima.

To je jedini takav Memorijalni centar na svetu koji ima imena svih približno dve hiljade, devetsto i osamdeset žrtava, iako je samo pet žrtava bilo Izraelaca. Razlog za pravljenje ovog Memorijalnog centra jeste to što su rekli - pogledajte, naših pet državljana je poginulo u zgradama blizancima, ali smo bili deo kolektivnog iskustva, kolektivne

vere, tako da nećemo staviti imena samo naših pet žrtava, nego ćemo staviti sva imena. Mislim da je to jedan divan Memorijalni centar, to je očigledno umetnički izraz pada kula blizanaca, sa vatrom koja se diže i dimom, i svime, a izvan se diže američka zastava, pobedonosno nad ovom velikom nesrećom. Setite se šta je 11. septembar vama značio. Ne znam gde ste bili, ali ja se sećam gde sam tačno bio i šta sam radio tog 11. septembra, u tom trenutku. Sećam se šta je meni značio, tri hiljade ljudi je poginulo tog dana. Sada zamislite 11. septembar pomnoženo 500 puta. To je broj poginulih u holokaustu, samo dece. Čak nismo ni došli do odraslih, kojih je bilo šest miliona. To je baš ta slika koju sam dobio kada je ta žena rekla - gorećeš u paklu. Rekla mi je da je moj Bog, Bog Izraela kao Moloh koji bi me bacio u jamu vatre bez da mi da ikakvu šansu. Ja teško mogu da verujem u to, vi sami možete da odlučite.

Kada sam otišao tamo u pakao da ga proučavam, nešto se desilo, zapravo naišao sam na nešto što me je šokiralo. Da budem iskren, nije me samo šokiralo, nego me izbezumilo. Dok sam išao tamo i posmatrao Krvnu njivu, mrtvačnicu i sve te stvari, hodao sam putićem i bio sam na Krvnoj njivi i tamo sam nešto video, a to je bila kost malog deteta. Ležala je tamo na površini i znao sam, jer sam studirao arheologiju na Hebrejskom univerzitetu. Sećam se iz svojih arheoloških dana da ako nađete nešto pokriveno brojnim slojevima fosilizovane mahovine, znate da je prastaro, znači da leži tu već hiljadama godina. Video sam tu kost, malenu kost, pokrivenu slojevima i slojevima mahovine, fosilizovane mahovine, te sam pomislio da to mora da stoji tu hiljadama godina. To je možda bila jedna od kostiju žrtvovanih žrtava. Ne znam, možda i nije, možda je tu pod nekom drugom okolnošću. Međutim, tokom dana koji su usledili postao sam uveren da moram da se vratim tamo i da odnesem tu kost, i da je pristojno sahranim. Ono što me u to uverilo, stvar koja me

konačno nagnala da to učinim, jeste jedan stih u 5. knjizi Mojsijevoj. U ovoj Knjizi se govori o čoveku koji je pogubljen. Ono što znamo da su Hananci radili jeste da bi uzeli telo, koje je bilo kamenovano ili ubijeno na neki drugi način, obesili bi ga na drvo kako bi svi videli šta se desi kada kršite zakone zemlje. Ostavili bi ga na tom drvetu danima i nedeljama, mesecima, a ponekad i godinama. Sve dok ptice ne bi došle i kljuvale kosti i meso, dok ništa ne bi ostalo. Tora nam govori da je to zabranjeno, ne sme se ostaviti osoba da visi više od jednog dana, do zalaska sunca. Evo šta piše *„Neka njegovo telo ne ostane na stubu preko noći, već ga sahrani istog dana, jer je proklet pred Bogom onaj koji je obešen. Nemoj skrnaviti svoju zemlju koji ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasledstvo.“*

Ono što se ovim govori jeste da ako ostavite telo nesahranjeno, to je kletva nad zemljom. Baš u ovom kontekstu se govori o nekome ko je ubijao. Jevrejsko mišljenje je takvo da ako se zahteva da se ubici obezbedi dostojanstven pokop, onda i neko ko je nevin mora da bude pokopan tog istog dana. Zapravo, do danas u Izraelu se to i radi. Kada neko umre, sahrane ga, posebno u Jerusalimu, tog istog dana. Sećam se kada je moja baka, nek joj je laka crna zemlja, umrla, bio sam s njom ujutru, bila je bolesna nekoliko sedmica. Bio sam s njom ujutru u bolnici, a na njenom pokopu poslepodne. U američkoj kulturi to izgleda kao - idem na pokop za tri sedmice. Zbog ovog stiha se smatra kletvom nad zemljom ako ne sahranite tela. Kit i ja smo o tome razgovarali. Moj otac se razboleo, živeo je u Čikagu, a životni san mu je bio da živi u Izraelu. Većina moje rodbine je imigrirala u Izrael 1990. godine, a on je govorio - ja sam rabin - a rabini zapravo ništa ne plaćaju. Radio je kao advokat, kao advokat je govorio - moram da završim svoje slučajeve i da ih zaključim. Govorio je - još nekoliko meseci, za nekoliko meseci ću da se preselim u Izrael sa ostatkom porodice. To sam slušao od 1990., a tek

kada se teško razboleo, tek tada se preselio u Izrael. Kit i ja smo razgovarali i on me pitao - "Nehemija, šta da smo na putu i usred noći, ne daj Bože, neka ti otac bude živ do 120. godine, primiš telefonski poziv i saznamo da je tvoj otac umro? Završili bismo sa putovanjem i ti bi se vratio u Izrael." A ja sam rekao - "čak i da želim da stignem na sahranu, nema šanse, jer će on biti sahranjen istog dana." Pored toga, da budem iskren, rekao sam Kitu, otvorio sam svoju omiljenu Knjigu proroka Nehemije i tamo piše kako im je upravo čitana Tora i bili su veoma uznemireni zbog svih stvari u Tori koje oni ne rade, za koje nisu ni znali. Počeli su da plaču i tuguju, a Nehemija ih pozove i kaže - danas ne smete da plačete i tugujete, jer je sad sveto vreme. Bio je Šabat. Rekao im je da ne smeju da plaču i tuguju na sveti dan. A ja sam rekao Kitu - osećam da nas je Bog pozvao da ovo učinimo, da krenemo i pričamo o ovim stvarima i da je ovo sveto vreme.

Kada se vratim u Izrael, neka mi otac živi do 120., ali kada se vratim u Izrael, tugovaću, ali sada u ovo sveto vreme, moram ovo da učinim.

Hajde da se sada vratim na temu. Dok sam razmišljao o ovim stvarima pre nekog vremena, mislio sam o tome kako moram da sahranim dečiju kost koja je bila ostavljena na polju hiljadama godina. Razmislite o tome, treba da se sahrani istog dana, a ovo dete je hiljadama godina tu. To me progonilo, te sam odlučio da moram da se vratim. Dok sam hodao prema tamo, naišao sam na mesto u Jerusalimu koje se naziva Biblijsko brdo. To brdo je jedno od mojih omiljenih mesta u Jerusalimu, zapravo postoje dva razloga za naziv Biblijsko brdo. Da li vas to iznenađuje? Dva razloga. Prvi razlog jeste taj da je to jedino brdo u Jerusalimu koje nije nastanjeno, na njemu nema modernih zgrada. Danas izgleda isto kao u vreme kralja Davida. Prastaro je, zato su to mesto nazvali Biblijsko brdo. Drugi razlog, koji je meni uzbudljiv, jeste da su na tom brdu pronašli ovo.

Ovo je srebrni svitak koji su pronašli na Biblijskom brdu. To je jedan od dva srebrna svitka, a značaj ovih srebrnih svitaka jeste to da su najstariji primerci svih biblijskih tekstova koji su preživeli. Šta mislim pod tim? Ono što mislim jeste da je Mojsije napisao Toru približno 1500.godine p.n.e., gore dole nekoliko godina, mogli bismo o tome da raspravljamo, ali pre oko 3500 godina. Međutim, najstariji primerak koji imamo nije 3500 godina star. Može li neko da mi kaže koliko je star najstariji potpuni primerak Tore? Samo oko hiljadu godina. Imamo Svitke s Mrtvog mora na deset strana ovde, pet strana tamo, tri fragmenta po nekoliko stihova. Ali najstariji potpuni primerak je oko hiljadu godina star. Ono što danas imamo su kopije kopija, što nije slučaj sa svim starim knjigama. Kada čitate stare Platonove i Aristotelove spise, nemate original koji su Platon ili Aristotel napisali. Imate primerke kopije kopija, koje su zamenile original stotinama, pa i hiljadama godina u nekim primerima. Dakle, značaj ova dva srebrna svitka jeste da su najstarije preživele kopije, te su iz vremena oko 650.godine p.n.e.

Ko je bio car oko 650.g.p.n.e. u Judi? Irod? Ne, on je iz prvog veka. Ko je bio car? Car Josija ili na hebrejskom Jošiahu. Na ova dva srebrna svitka koja dolaze iz vremena cara Josije, imamo isti odeljak u oba svitka. I to je ono što zovemo sveštencički blagoslov. Ovo je nešto što je zapravo promenilo moj život, pre mnogo godina. Dok sam proučavao ova dva srebrna svitka, kada nam je profesor rekao za ova dva svitka, pročitao nam je svitke na način koji piše na svitku. Ono što na njima piše je isto što piše i u Četvrtoj knjizi Mojsijevoj, iste reči, poglavlje šest, stih dvadeset i dva. *„Zatim je Gospod rekao Mojsiju: Kaži Aronu i njegovim sinovima: Ovako blagosiljajte Izraelove sinove“*. Zatim slede tri stiha blagolova, koji je dat deci Izraela. Aronova deca, Koanim, kada kažemo Koanim na hebrejskom to znači sveštenik. Ako upoznate nekoga ko se preziva Koen, to znači da je direktni Aronov predak s očeve strane. Ovde govori da je to blagoslov deci Izraela. Kaže *„Neka te Gospod blagoslovi i neka te čuva. Neka te Gospod obasja Svojim licem i neka ti bude milostiv. Neka Gospod obrati svoje lice k tebi i neka ti da mir. I neka mojim imenom blagosiljaju Izraelove sinove, i ja ću ih blagosloviti.“*

Slušao sam ovaj blagoslov celog života, otac bi me pokrivao talitom kada smo bili u sinagogi, sveštenici bi ustali i raširili ruke ovako - živi dugo i srećno. Zapravo je to bio sveštenik i zato je to ovako radio. Raširili bi ovako ruke i govorili sveštencički blagoslov (na hebrejskom). Tako sam to slušao sa Adonajem - Gospodom, umesto imenom. A kada je profesor izbacio ovaj slajd na ekran na fakultetu i rekao da je to izvorni sveštencički blagoslov iz Četvrte knjige Mojsijeve, sačuvan iz vremena kralja Josije od pre 450.g.p.n.e. Pročitao je ime i ja sam rekao, sačekaj, to nije tačno, ne kaže to, nego kaže Adonaj. Otvorio sam Bibliju i pogledao i rekao sačekaj, da li tamo stvarno piše Jehova? Neki ljudi kažu Jahve, drugi ljudi kažu Jehova. Kit mi je rekao da to kažem.

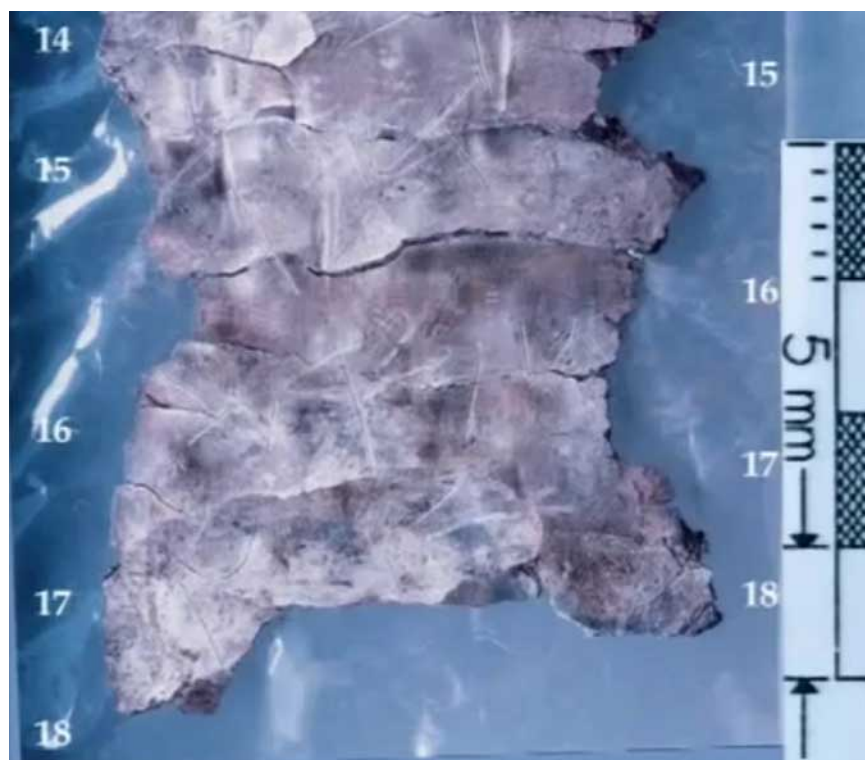
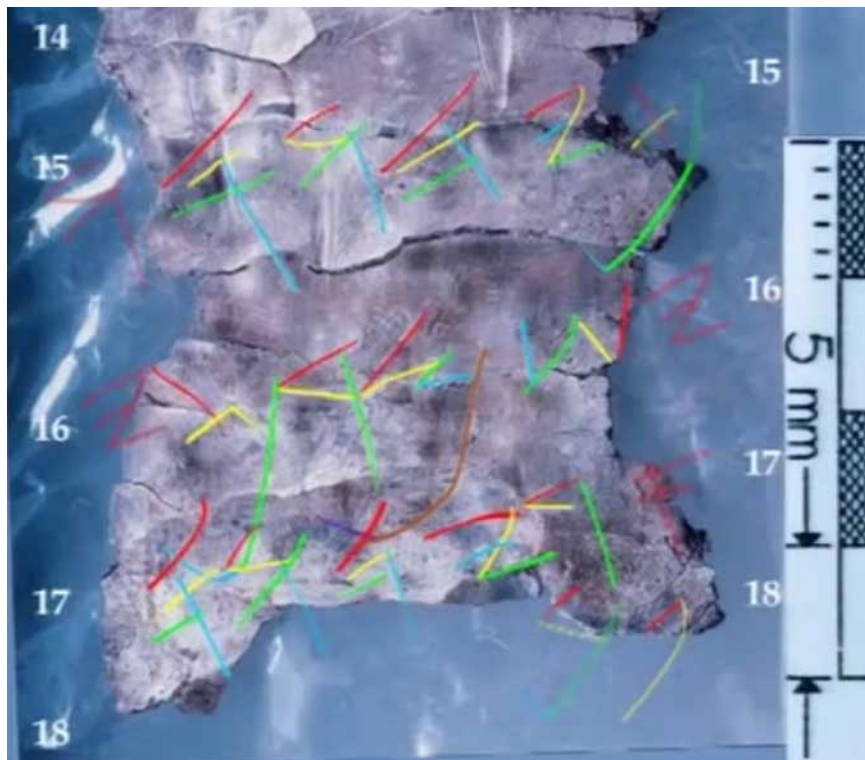
Rođen sam i odgojen u Čikagu, a u Izraelu živim skoro polovinu života. Ali duboko u srcu sam iz Misurija. Ja sam jedan od onih ljudi kojima se sve mora dokazati. Meni nije dovoljno samo reći, moram to i sam videti. Otišao sam pravo u Muzej Izraela kako bih video ovaj srebrni svitak. Video sam ga tamo, posmatrao sam ga satima, jer je veoma mali. Sa slajda ne može da se vidi, ali je zapravo vrlo mali. Tada je stajalo neprobojno staklo ispred njega, ali sam na kraju uspeo da vidim slova - jud, hej, vav, hej - slova našeg Nebeskog Oca Jehove i izvorni sveštenski blagoslov.

Ovo sam ja kako ležim na mestu gde su pronašli ova dva srebrna svitka.

Pre su ovde polagali tela, stavljali glave kao što sam i ja ovde. Kada su sahranjivali, stavljali bi im glave ovako i stopala u ovakvim papučama (smeh). Međutim, ovde dole u ovoj maloj jami nađena su dva izvorna srebrna svitka sveštenskog blagoslova. Ovde vidimo fotografiju,

uvećanu fotografiju, a ono što možete da vidite, naravno ove boje slova su dodane.

Jud, hej, vav, hej - to je Jehova ili Jahve, po nekim ljudima ili po nekim koji imaju sopstvena uverenja Jihajehvi. Verovatno tamo neki prorok u Kini govori na taj način, tako je meni rečeno. Ovde piše "Jehovin

sveštentički blagoslov", a ovako izgleda sa ovim obojenim linijama koje su dodali arheolozi. Veoma jasno možete da vidite hej, te iznad možete da vidite jud. Tako sam hodao po ovom mestu gde je pronađen sveštentički blagoslov na ovoj Biblijskoj planini, te sam shvatio kako je moćna važnost geografije Izraela. Kada čitate Bibliju samu po sebi, sve je crno i belo, ali kada krenete da hodate po Izraelu, izgleda kao da ona oživi, postane trodimenzionalna. Tako mi je rečeno. Zapravo, Kit je to juče rekao na radio stanici, te smo nakon toga to ponovili nekoliko puta.

Dakle, hodao sam i shvatao duhovnu važnost, hodam po ovom Biblijskom brdu, a tamo u Ge Hinom, dolini Hinom, nalazi se jama pakla odakle smo dobili naziv za pakao. A tu je i ta kost deteta koja je ležala tamo hiljadama godina, tako da sam tačno znao šta treba da učinim. Moram da odem tamo i uzmem tu kost iz pakla, da je donesem i sahranim na vrhu Biblijskog brda.

Ovo je moj pas Džordža.

Znate li koja je ovo rasa pasa? Ona je rođena i odrasla u Izraelu, veoma je slatka. Ja volim pse, ali nisu svi psi tako slatki i lepi kao Džordža. Kada sam sišao dole u pakao, u Dolinu Hinom kako bi uzeo tu dečiju kost i zakopao je na Biblijskom brdu, naišao sam na ovo.

Ovo je samo jedan iz čopora, a bilo ih je mnogo, a ove pse zovem pakleni psi. Kada sam sreo paklene pse, režali su i lajali i oštrili zube jer nisu želeli da dođem i uzmem kost tog deteta. Istina je da ne znam da li su oni uopšte znali za kost deteta, jer je nakon hiljada godina izgubila miris, a psi se orijentišu po mirisu. Međutim, znali su da dolazim na njihovu teritoriju i samo je to bilo važno. Oni nisu želeli da dođem na njihovu teritoriju, da uzmem dečiju kost i da je odnesem iz pakla do Biblijskog brda.

Dok sam obilazio i podučavao, zajedno sa Kitom, i mi smo sreli paklene pse više puta, kako bukvalno, tako ponekad i u duhovnom smislu. Ljudi koji kažu - ne možeš doći na moju teritoriju i podučavati o tome, ne možeš dolaziti i učiti ljude kako se izgovara to ime, ne možeš da podučavaš o tom hebrejskom izvoru koji ja ne znam da pročitam, šta to radiš i dolaziš na moju teritoriju. Lajali su i režali i oštrili zube. Međutim, jednu stvar znam o psima, zahvaljujući Džordži, jeste to da su psi kukavice. Bez obzira na to koliko glasno laju, to jest što glasnije laju,

reže ili oštre zube, više su kukavice. Sve što treba da učinite jeste da stanete ispred psa, ne bojte se, mogu da nanjuše strah, ali ako se ne plašite, oni se povuku. To je ono što se desilo. Ti psi su se povukli i mogao sam da uzmem kost deteta. Kit kaže da imam još petnaest minuta. Sjajno.

Jedna od stvari s kojom sam se susretao tokom svojih putovanja jeste ono što nazivam duhom marsionizma. Jeste li svi čuli za Marsijana? Bio je rana crkvena figura, a katolička crkva ga je žigosala kao jeretika. Ovde su zapravo doneli pravu odluku. Ali ono što sam sretao tokom putovanja jeste duh marcionizma, a Marsi je učio da su postojala dva različita boga. Postojao je bog Starog zaveta koji je drugačiji od boga u Novom zavetu. Dakle, Marci je učio da su postojala dva različita boga, Bog Starog zaveta i Bog Novog zaveta. Rekao je da je zli bog Starog zaveta napravio ovaj svet tako izopačenim i odvratnim, a bog Novog zaveta, kako je Marsi učio, stvorio je duhovni svet, na Nebesima, koji je potpuno odvojen. Govorio je kako je bog ovog sveta, zli bog Starog zaveta, da je on bog mržnje. Ali bog Novog zaveta, on je bog ljubavi. Bog Starog zaveta je bog šakala iz Tore, a bog Novog zaveta, on je bog slobode, kod njega možete da radite šta god želite. Bog Starog zaveta je bog osvete, a bog Novog zaveta je, kako je Marsi govorio, bog oprosta.

Iako je Marsi bio izbačen iz crkve i žigosan kao jeretik, putovao sam po svetu i stalno sam se susretao sa duhom marsizma. Njegov duh i danas živi. U mojoj Bibliji, u mom Pismu, kao Jevreja, Stari zavet-Tanah, hebrejski spisi, Bog Izraela se naziva *EI Nose*. EI Nose bukvalno znači Bog oprosta. Međutim, bukvalno reč Nose dolazi od reči masa. Masa je teret koji nosite na ramenima, a kada Ga zovete EI Nose, to znači da je On Bog koji nosi teret greha, skida ga s naših ramena i stavlja na Svoja. Ovo se nalazi u Starom zavetu, u Psalmima 99:8. On je EI Nose, što znači Bog. Eto zašto Marsi nije želeo da iko čita hebrejske

spise, zabranio je Stari zavet. Rekao je da se Stari zavet čak i ne nalazi u Bibliji. To je radio Marsi jer se plašio da će ga ljudi čitati i videti da je njegova doktrina bila lažna.

Druga knjiga Mojsijeva 34:6,7. Po mom mišljenju ovo je najvažniji, jedan od najvažnijih delova u Bibliji. Razlog zašto je tako važno jeste to što Mojsije dolazi Bogu i kaže - "Bože, pokaži mi Se. Dopusti mi da Te Spoznam." A Bog mu je rekao da će mu se otkriti tako "što ću ti reći kakav sam, pokazaću ti svoje osobine". I On izgovara Svoje ime, kaže „*Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine.*“ To je zanimljivo jer je ona mala starica s Juga došla i rekla da Bog nema milosti za Jevreje, ti ćeš goreti u paklu. A ja ovde čitam ono što je Bog rekao Mojsiju o tome kakav je, kaže za sebe da je *rachum* i *chanun*. To su dve hebrejske reči, a mnogo bolje ih razumete kada pogledate izvor tih reči. U mnogim jezicima biste započeli od konkretnog koncepta, od nečega što možete da dodirnete i osetite, nečega iz svakodnevnog života, a onda posle dobijate apstraktni koncept.

Pa na primer, reč *rachum*, koja znači milosrdan, dolazi od hebrejske reči "rehem", i *racham* je hebrejska reč koja znači materica, kao materica od žene, a *racham* je unutrašnjost žene. Žena koja ima matericu, ima taj unutrašnji nasleđeni osećaj za milost i ljubav prema onome što izađe iz njene materice. To je *rachum*. Ne znači da Bog ima matericu, ne daj Bože, ali kada se kaže da je On *rahum*, to znači da ima te osobine žene prema onome što izlazi iz njene materice. Ovo vam daje slikovit prikaz onoga što ne shvatite kada samo pročitate "milosrdan" na engleskom.

Šta to uopšte znači? A zatim je "milostiv" veoma snažna reč. Reč je *hanun*, koja dolazi od hebrejske reči "hen". A *hen*, ako pogledate kako se bukvalno koristila u starom hebrejskom, znači iskra ili svetlucanje. A ono što se tim objašnjava jeste iskra ili svetlucanje u Božijim očima kada

nas gleda kao Otac, kao Otac pun ljubavi. To znači da je Bog hanun, pun je iskri u očima kada nas pun ljubavi posmatra. Šta znači to, da nas voli? Hanun u ovom smislu znači da ima milosti prema nama, dakle hen je milost. Često ćete videti u Bibliji da je neko našao milost u Božjim očima, a ono što na hebrejskom kaže jeste da je našao hen u očima, našao je milost u očima. Avram je pogledao u Boga i video iskru u Njegovim očima dok ga je posmatrao pun ljubavi. Eto šta hanun znači. Bog u Starom zavetu ima milosti. To piše. To je Njegova suštinska osobina, koju je opisao Mojsiju. On takođe oprašta bezakonje, prestupe i grehove.

Ovo je moja knjiga *Molitva našem Ocu*, veoma dobra knjiga, u njoj se govori o duhu marsionizma, treba da nabavite tu knjigu. Autor mi je rekao da je dobra knjiga.

U Tanahu takođe piše da je Bog Izraela osvetnički Bog - El Nekamot. Malo ću da se vratim. U Knjizi propovednikovoj 12:14 piše „*Jer će Bog doneti sud o svakom delu.*“ Ja mislim da je to dobro, da On to ne učini, ne bi bilo pravde. Prva Knjiga Samuilova 24:11 i dalje, ovde se David sukobio sa Saulom, on kaže da ne može da povredi Saula jer je on posvećen, on je Mešijah. Zna li šta Mešijah znači? Mešijah ili Mesija znači neko ko je pomazan uljem, svaki zakoniti car Izraela bio je mešijah, odnosno pomazan uljem. Nije to mešijah sa velikim početnim slovom M, koji će da dođe Sudnjeg dana, koji će da bude uskoro. Ali Saul je bio mešijah, pomazanik, car Izraela, a David je rekao da se ne usuđuje da stavi ruku na mešijaha, tako da će neko drugi morati da se pobrine za ovaj sukob koji ima sa Saulom. I on govori sledeće „*Gospod neka presudi između mene i tebe. Gospod neka me osveti na tebi, ali moja ruka se neće podići na tebe.*“

Ovo je David rekao o Saulu, moleći se Bogu, moleći Boga da se osveti, jer ako ne bude osvete i Saul se ne pokaje, Davidu neće biti

zadovoljena pravda. Tora zapravo zabranjuje ljudima da se osvećuju, Bog je taj koji će to da učini. Zatim u Poslanici Rimljanima 12:19, Pavle kaže „*Ne osvećujte se, voljeni, nego dajte mesta gnevu Božijem, jer je pisano: Moja je osveta, ja ću uzvratiti, kaže Gospod.*“

Odakle je to? Da li je on to izmislio? To je iz Pete knjige Mojsijeve, on se poziva na tu istu Knjigu gde piše ista stvar. Dakle, ideja koju imamo i u Starom zavetu jeste da Bog jeste osvetnički, ali je to dobro. Zato se kaže za nekoga ko neće da se pokaje - El Nekamot.

Ono što je meni važno zašto se Bog osvećuje jeste ovaj čovek. Zna li ko je ovaj?

Adolf Ajhman. Adolfa Ajhmana nazivaju arhitektom "Konačnog rešenja". To je plan za uništenje Jevreja u Evropi. On je izneo ovu ideju, zapravo je preuzeo od Martina Lutera. Hitler je pisao o ovoj ideji u ranim dvadesetim, o tome kako će istrebiti Jevreje. Ali kako će on to da učini? On nije bio mnogo praktična osoba. Dao je naredbu i neko je drugi morao to da učini. A onaj koji je to učinio bio je Adolf Ajhman. On je taj koji je napisao raspored vožnje vozova, koji je slao trupe po ljude kako bi

ih stavili na kola, slao je otrovni gas u Ašvic i Blink i ostala mesta. On je bio glavni, bio je birokrata koji je potpisivao sve papire. Razlog što to znamo jeste što se njegov potpis nalazi svuda. Svaki put kad bi postojala naredba za slanje otrovnog gasa, za slanje Jevreja u smrt, na svemu je stajao njegov potpis. Ajhman je pobegao, otišao je u Argentinu, tamo je živeo nekoliko desetina godina, a onda su ga Izraelci uhvatili. Dovedi su ga u Jerusalim i sudili mu. Neki ljudi su rekli da on i ne zasluži suđenje, odmah ga ubijte.

Ali mi smo rekli ne, mi smo ljudi pravedni, sudićemo mu, ima dosta dokaza. Evo zanimljivog izveštaja koji sam ja čuo od nekoga ko je čuo. Čuo sam ga od nekoga ko je čuo priču od Ajhmanovih čuvara, koji su bili Izraelci. Čuvali su ga dvadeset i četiri časa, sedam dana u sedmici. Razlog za to jeste što na suđenju u Ninbergu, Herman Gering se obesio jer nije želeo da ga drugi likvidiraju. Tako da su se plašili da će se i Ajhman obesiti i oduzeti nam pravo da ga mi lišimo života. Dakle, čuvali su ga dvadeset i četiri časa, sedam dana sedmično. Jedna od stvari koju su čuvari primetili jeste da je svake sedmice dolazio Ajhamnov ispovednik i on mu je ispovedao grehove. Jednog dana je čuvar razgovarao sa Ajhmanom i pitao ga je - "Ajhamne, da li veruješ zato što si ispovedio svoje grehe, što si prošao kroz taj ritual, što si učinio to sve, da ćeš ići u Raj, a milion i po jevrejske dece koju si ubio da će da idu u Pakao?"

Priča se tako, ja ne znam da li je istina, da je Ajhman rekao "da, ja sam kršten, a milion i po te dece nije bilo kršteno, nisu verovali u Isusa Hrista, tako da će ići u jamu pakla."

Ne znam da li je ovo istina ili ne, ali mnogi Izraelci bi vam ispričali ovu priču. Bilo da je istinita ili ne, simboliše, po mom mišljenju, duh marsionizma. Mislim da je ovo krajnje izražavanje duha marsionizma.

Knjiga proroka Jeremije 31:35-36 - „Ovako kaže Gospod, koji je stvorio sunce da svetli danju i koji daje odredbe mesecu i zvezdama da svetle noću“.

Šta su to odredbe mesecu i zvezdama? To je ono što mi zovemo zakonima prirode. To je taj zakon koji nastavlja da se kreće, stalno, neprekidno. „Ako bi te odredbe nestale pred mojim licem,“ govori Gospod, „tada bi Izraelovo potomstvo zauvek prestalo da bude narod pred mojim licem.“

Svaki put kad pogledate gore u zvezde i nebo, vidite zvezde, mesec, sunce, to je zavet da je narod Izraela još uvek Božiji narod. Tako da, ako vam neko kaže da će Jevreji goreti u paklu, da ih je zamenila neka druga grupa ljudi, to ne piše, to bi značilo da je Jeremija lažov i da je Jehova, Tvorac - lažov. A ja mislim da nisu, mislim da govore istinu.

Svima se sviđa ovaj stih - Knjiga proroka Malahija „Jer ja sam Gospod, ja se ne menjam, a vi ste sinovi Jakovljevi- zato vas nije nestalo.“

Šta to znači? To znači - da se Bog promenio, promenio bi i svoje obećanje i ne bi se više držao saveza i ja bih bio spaljen u sekundi. To je istina, Bog bi me spalio kao što je Moloh spaljivao svoje sledbenike. Ali Bog Izraela se nije promenio, večno se zavetovao narodu Izraela i njegovim potomcima. I to se nikada neće promeniti.

Ovo je grob kosti koju sam uzeo i sahranio na Biblijskom brdu da počiva u miru.

O ovome ću još posle da govorim, ali sada ću ovde da završim. Hvala vam!

Prevod: www.creation6days.com